

DECIZIA nr. 61 din 2009
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr..../...2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../...2009, asupra contestației formulate de **SC X SRL**, cu sediul în ..., Str. ..., Nr. ..., Județul Harghita.

Contestatia este formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. .../...2009**, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de ... lei, din care societatea contestă suma de ... lei reprezentând

- ... lei impozit pe profit,
- ... lei accesorii aferente impozitului pe profit.

Având în vedere că dosarul contestației nu conține dovada comunicării deciziei de impunere și nici plicul prin care a fost transmisă contestația, acestea nu au fost depuse de Activitatea de inspecție fiscală – organ emitent al actului atacat- nici la solicitarea organului de soluționare a contestației, ca urmare se consideră contestația depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea pct. 3.9. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, aprobat prin Ordinul nr.519/27.09.2005 emis de președintele ANAF, conform căruia *„În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal”*.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare,

Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală înregistrată sub nr. .../...2009, solicită revizuirea și modificarea actului atacat, invocând următoarele motive:

Societatea contestatara arată, că decizia s-a bazat pe un control anterior, care s-a finalizat cu Decizia de impunere nr. ..., care a fost contestată.

Contestatara solicită anularea impozitului pe profit în sumă de ... lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de ... lei, deoarece aceste sume au fost calculate eronat, bazându-se pe o Decizie anterioară, care a fost contestată.

Societatea contestatara susține, că tranzacția considerată de organul fiscal ca neexistentă, a fost efectuată și contabilizată și nu trebuie să plătească societatea impozit pe sumele respective.

II. Activitatea de Inspecție Fiscală, prin Raportul de inspecție fiscală generală nr. .../...2009, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate nr. .../...2009, cu privire la sumele contestate, a stabilit următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală sus menționat, organul de inspecție fiscală face referire la o inspecție fiscală parțială efectuată în vederea soluționării decontului cu opțiune de rambursare depus pentru luna octombrie 2008, în urma căreia organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală parțială nr. .../...2009, nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma totală de ... lei aferentă facturilor fiscale seria ... nr..../...2008 și ... nr..../...2008 emise de SC Y SRL, întrucât pe de o parte facturile fiscale nu conțin semnătura delegatului care a participat la livrare și nu poate identifica mijlocul de transport cu care s-a efectuat transportul bunurilor, iar pe de altă parte organele de inspecție fiscală se aflau în imposibilitatea verificării legalității și realității acestor tranzacții și proveniența bunurilor în cauză. Concluzionând că în realitate bunurile nu au fost livrate între aceste societăți, au fost emise doar facturi fiscale pentru a beneficia SC X SRL de rambursare de TVA.

Preluând constatările inspecției fiscale parțiale, nu s-au acceptat la deducere cheltuielile aferente operațiunilor sus menționate (piese de schimb în valoarea de ... lei) la calculul profitului impozabil pe anul 2008, considerând că aceste tranzacții nefiind justificate în scopul realizării de venituri impozabile, conform prevederilor art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, stabilind că a fost diminuat nejustificat și nelegal impozitul pe profit

datorat în suma ... lei în anul 2008 (... x 16%), calculând și majorări de întârziere în sumă de ... lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Direcția generală a finanțelor publice, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra deductibilității cheltuielilor cu diferite piese de schimb auto, în condițiile în care aceasta nu a fost acordată de organele de inspecție fiscală pe considerentul că nu s-a putut efectua inspecție fiscală la furnizorul furnizorului de piese de schimb, întrucât acesta a schimbat sediul, nefiind analizate condițiile prevăzute de lege privind deductibilitatea cheltuielilor în vederea determinării a profitului impozabil.

În fapt, la SC X SRL s-a efectuat o inspecție fiscală parțială în vederea soluționării decontului cu opțiune de rambursare depus pentru luna octombrie 2008, în urma căreia organele de inspecție fiscală, prin raportul de inspecție fiscală parțială nr. .../...2009, nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma totală de ... lei aferentă facturilor fiscale seria ... nr..../...2008 și ... nr..../...2008 emise de SC Y SRL.

Organele de inspecție fiscală, pentru a avea certitudinea că aceste tranzacții sunt legale, au solicitat un control încrucișat la societatea furnizoare SC Y SRL, în urma căruia s-a rezultat că facturile fiscale în cauză au fost înregistrate în evidența contabilă a societății furnizoare și au fost incluse în decontul de TVA aferent trimestrului II 2008. S-a mai constatat că piesele de schimb auto au fost achiziționate de SC Y SRL de la SC Z SRL.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere, implicit la rambursare, taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții, motivând că SC Z SRL (furnizorul furnizorului) a fost programată pentru inspecție fiscală generală, însă care nu s-a putut efectua din cauza că societatea și-a schimbat denumirea în SC V SRL și sediul în localitatea ..., astfel nu s-a putut identifica proveniența bunurilor la furnizorul furnizorului, organele de inspecție fiscală aflându-se în imposibilitatea verificării legalității și realității acestor tranzacții și proveniența bunurilor.

Organele de inspecție fiscală, în cadrul inspecției fiscale generale, au preluat constatările din raportul de inspecție fiscală parțială nr. .../...2009 cu privire la taxa pe valoarea adăugată, neacceptând la deducere cheltuielile în cauză nici la calculul profitului impozabil pe anul 2008, considerând că aceste tranzacții nefiind justificate în scopul realizării de venituri impozabile, conform prevederilor art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Contribuabilul, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală înregistrată sub nr. .../...2009, solicită anularea impozitului pe profit în sumă de ... lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de ... lei, motivând că aceste sume au fost calculate eronat, bazându-se pe o decizie anterioară, care a fost contestată, susținând, că tranzacția considerată de organul fiscal ca neexistentă, a fost efectuată și contabilizată.

În drept, art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”,

iar potrivit art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Conform textelor de lege sus invocate, se reține că legiuitorul a condiționat caracterul deductibil a cheltuielilor, ca acestea să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Față de prevederile legale de mai sus, neacceptarea la deducere a cheltuielilor cu piese auto presupune o analiză a acestora în conformitate cu prevederile legale incidente în materie respectiv, o analiză din punct de vedere a realității acestora, efectuate pe baza documentelor deținute de societate și a necesității efectuării acestor cheltuieli. Astfel, având în vedere constatarea organului de inspecție fiscală precum și temeiul legal invocat, respectiv art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, se reține că nu a fost efectuată o analiză din punct de vedere fiscal în funcție de actul normativ incident.

Din documentele prezentate de societate, depuse și în dosarul cauzei, se rezultă că cheltuielile cu serviciile neacceptate de organele de inspecție fiscală la deducere, în fapt reprezintă piese auto achiziționate cu facturile fiscale seria ... nr..../...2008 și ... nr..../...2008 de la SC Y SRL, recepționate cu notele de recepții nr. .../...2008 și .../...2008, trecute în consum conform bonului de consum nr. .../...2007, înregistrat în registrul jurnal sub nr. .../...2008. Din controlul încrucișat efectuat la societatea furnizoare SC Y SRL, s-a rezultat că facturile fiscale în cauză au fost înregistrate în evidența contabilă, inclusiv în decontul de TVA aferent trimestrului II 2008.

Nu poate fi reținută în soluționarea cauzei nici motivul invocat de organele de inspecție fiscală, faptul că se aflau în imposibilitatea verificării legalității și realității acestor tranzacții și proveniența bunurilor în cauză, având în vedere că rolul și sarcina inspecției fiscale este chiar examinarea stării de fapt și stabilirea situației de fapt fiscale ale contribuabilului pe bază de probe și/sau constatări proprii. Din raportul de inspecție fiscală nu se rezultă dacă s-a făcut controlul la fața locului, adică existența și destinația bunurilor achiziționate, organul de inspecție fiscală avea posibilitatea, dar și obligația de a verifica existența și destinația acestor bunuri achiziționate, având în vedere și prevederea art.65 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, potrivit căreia *“Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii.”*

În concluzie, organul de inspecție fiscală nu poate să respingă deductibilitatea a unor cheltuieli pe motiv că nu s-a putut efectua inspecție fiscală la furnizorul furnizorului de piese de schimb, în condițiile în care contribuabilul justifică proveniența bunurilor cu factură fiscală conținând elementele obligatorii prevăzute de lege și destinația acestora prin recepționare și darea în consum cu documente înregistrate.

Având în vedere cele reținute mai sus, se va admite contestația și se va anula Decizia de impunere nr. .../...2009 pentru suma de ... lei reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și ... lei accesorii aferente impozitului pe profit.

Se precizează, că organul de soluționare a contestației, la pronunțarea soluției, a ținut cont și de soluția dată prin decizia nr. .../...2009, prin care a fost soluționată contestația împotriva deciziei de impunere nr. .../...2009 emisă de Activitatea de inspecție fiscală în baza raportul de inspecție fiscală parțială nr. .../...2009 cu privire la taxa pe valoarea adăugată, cu mențiunea că nu s-a putut face conexarea dosarelor, având în vedere că organul emitent al deciziei de impunere contestate cu privire la impozitul pe profit a transmis dosarul cauzei organului de soluționare a contestației numai după mai mult de 5 luni, în condițiile în care termenul de transmitere este de 5 zile.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 65, art.206, art.209 și art 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Admiterea contestației, respectiv anularea parțială a **Deciziei de impunere nr. .../...2009** emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de ... lei reprezentând

- ... lei impozit pe profit,
- ... lei accesorii aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,